

Recenzja osiągnięć Pani dr Joanny Kozielskiej ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

Kariera edukacyjna i naukowa Pani dr Joanny Kozielskiej związana jest z Wydziałem Studiów Edukacyjnych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Rozprawę doktorską pt.: „Emigracja zarobkowa i powrót do kraju w doświadczeniach współczesnych Polaków. Studium socjopedagogiczne” napisaną pod kierunkiem: prof. dr hab. Magdaleny Piorunek obroniła w 2012 r. od tego czasu pracuje jako adiunkt w Zakładzie Poradnictwa Społecznego na wymienionym Wydziale. Z pewnością jest to środowisko akademickie o wysokim poziomie naukowym i wspierające młode kadry, jak ocenia sama Habilitantka, co pozwala recenzentom stawiać wysokie wymagania dotyczące dorobku. Jednocześnie Pani dr J. Kozielska jest zatrudniona także (od 2015 r.) w Instytucie Doradztwa Zawodowego przy Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Gnieźnie jako doradca zawodowy (stopień awansu zawodowego - nauczyciel mianowany) oraz jako trener rad pedagogicznych i wykładowca w Studium Doskonalenia Managerów Oświaty w Gnieźnie (od 2010 r.). Jak wynika z autoreferatu te dodatkowe zatrudnienia pozwalają na rozwijanie zainteresowań naukowych Habilitantki i umożliwiają osiągnięcia publikacyjne (np. w ramach grantu). Mam nadzieję, że nie zubażają możliwości uzyskiwania osiągnięć z tytułu zatrudnienia w Uniwersytecie, choćby z powodu konieczności dzielenia czasu poświęconego na pracę w więcej niż jednym miejscu.

GLÓWNE OSIĄGNIĘCIE WYNIKAJĄCE Z ART. 16 UST. 2 USTAWY Z DNIA 14 MARCA 2003r. O STOPNIACH NAUKOWYCH I TYTULE NAUKOWYM ORAZ O STOPNIACH I TYTULE W ZAKRESIE SZTUKI (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

Jako główne osiągnięcie Habilitantka przedstawiła monografię pt. „Uczniowie szkół podstawowych i kształcących w zawodzie wobec swojej przyszłości edukacyjno-zawodowej”, wydaną 2021 przez Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w

Poznaniu. Jak pisze Habilitantka jej celem „było wieloaspektowe, wnikliwe opisanie sytuacji młodzieży w momencie przejścia ze szkoły podstawowej do szkoły ponadpodstawowej i z ponadpodstawowej na rynek pracy, ze szczególnym uwzględnieniem determinantów podejmowanych w tym czasie edukacyjno-zawodowych decyzji i ich kształtu (...)” (Autoreferat, s. 4). W mojej ocenie założenie to zostało zrealizowane. Wprowadzenie teoretyczne zajmuje pierwsze trzy rozdziały, kolejne części to rozdział z założeniami metodologicznymi i rozdział zawierający analizę wyników badania.

Wprowadzenie teoretyczne napisane jest interesująco i adekwatnie do problematyki badawczej. Przeanalizowane zostały podstawowe cechy i uwarunkowania globalnego i lokalnego rynku pracy. W pierwszym podrozdziale poza skromną, ale wystarczającą ze względu na mnogość opracowań, dyskusją pojęciową wypunktowane są społeczne, cywilizacyjne i kulturowe konsekwencje globalizacji. Brakuje mi tu bardziej wnikliwego i krytycznego spojrzenia, np. nie jest dla mnie oczywiste, że wraz ze wzrostem konsumpcjonizmu następuje wzrost poziomu oraz ujednoczenie życia materialnego, jednak różne grupy społeczne potrzeby konsumpcyjne realizują na znacząco różnych poziomach, w zależności od możliwości finansowych. Mało wnikliwie Autorka również łączy globalizację z „społeczeństwem ryzyka” wskazując ważne dla problematyki pracy jego cechy, takie jak: późne rozpoczynanie życia zawodowego, kształcenie Habilitantka traktuje w kategoriach „przedłużanie młodości” choć wspomina także o motywacjach edukacyjnych. Niezrozumiałe wobec dzisiejszych wymogów społecznych, w tym rynku pracy jest zdanie, że „Młodzież często zamiast zakładania rodziny postanawia kontynuować naukę...” (s. 26). U. Beck, na którego się dr J. Kozielska powołuje, swoją książkę napisał w połowie lat osiemdziesiątych, blisko 40 lat temu i odwołując się do niej trzeba o tym pamiętać. Dyskutowałabym również czy poczucie indywidualizmu młodzieży stanowi konsekwencję „słabnących wpływów rodziny i sąsiedztwa” (s. 27) Dzisiaj wielu rodziców wzmacnia u dzieci indywidualizm, a i wieloletnia i ciągle aktualna dominacja wzorów liberalnych ma tu istotne znaczenie. Z drugiej strony czy rzeczywiście potrzeby indywidualistyczne są dominujące w sytuacji odczuwanej przez młodych konieczności bycia on-line zbierania lików, czy ekshibicjonizmu na portalach społecznościowych. Zagadnienie na pewno wymaga bardziej wnikliwej refleksji.

Ciekawie dr J. Kozielska przedstawia futurystyczne scenariusze na rynku pracy: „The future of work”, Working Forever, The Useless Class, People Per Jak pisze Habilitantka w autoreferacie „weryfikacje empiryczne koncentrują się wokół kategorii związanej z odkrywaniem planów i aspiracji edukacyjno-zawodowych i ich uwarunkowań oraz

przyjmowanych strategii konstruowania przyszłości w kontekście zindywidualizowanego, nacechowanego subiektywizmem postrzegania pracy, sukcesu zawodowego i dróg umożliwiających versus uniemożliwiających jego osiągnięcie. Ważkim aspektem opracowania uczyniłam także opinie i oczekiwania względem procesu szkolnego doradztwa edukacyjno-zawodowego...” (Autoreferat, s 4). Uważam, że cele postawione w projekcie badawczym zostały przez dr J. Kozielską osiągnięte. Analizy danych są wyczerpujące i interesujące, nawet kiedy nie są odkrywcze. Najbardziej interesujące wydaje mi się zagadnienie sukcesu zawodowego, jego rozumienie i uwarunkowania.

Krótkie podsumowanie wyników badania wraz z zakończeniem i rekomendacjami wskazują, że stratyfikacja edukacyjna jest od wielu lat dość trwała, współlistnieje z kryzysem szkolnictwa zawodowego. Rekomendacje mają charakter od lat powtarzanego apelu ekspertów do kolejnych władz oświatowych. Brakuje mi konkretnych propozycji reform zawodowego sektora edukacji, nowych rozwiązań, ustosunkowania się do możliwości wykorzystania doświadczeń innych krajów lub wprowadzania nowych branży zawodowych.

Mam też dwie uwagi formalne. Język pracy, nomenklaturę pojęciową oceniam wysoko. Jednak apeluje do Autorki o unikanie cytowania z tzw. drugiej ręki, a zdarza się nawet cytowania Polskich autorów za innymi polskimi autorami, to nie powinno mieć miejsca, dostęp do źródeł, jest dość szeroki. W przypadku cytowania z „drugiej ręki” pojawia się też niebezpieczeństwo powtarzania błędów poprzedników. Druga uwaga dotyczy prezentowania wartości statystycznej, jaką jest szacowany poziom istotności – p (prawdopodobieństwo testowe). Poziomy istotności przyjmuje badacz, dlatego bardziej racjonalnie jest przyjąć np. dwa albo jeden określony poziom istotności i przyjąć patrząc na wyniki Habilitantki, że istotny jest wynik na poziomie $p=0,001$, czyli każda wartość $p < 0,001$ wskazuje na istotność statystyczną. Generalnie jednak monografie oceniam jako interesującą, opartą na solidnych podstawach empirycznych, a sama problematykę jest istotna, zarówno w wymiarze dyscypliny pedagogika jak i społecznym.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Wykaz osiągnięć Pani dr J. Kozielskiej poza głównym osiągnięciem ocenionym powyżej zawiera: monografię *Poakcesyjne migracje zarobkowe. Kontekst teoretyczno-empiryczny. Wsparcie społeczne* (Wydawnictwo Naukowe UAM) – opracowanie podoktorskie, którego Habilitantka nie wlicza do dorobku przedstawionego do oceny, 30 wydanych po doktoracie rozdziałów w książkach, 3 współredakcje naukowe oraz 14

artykułów, z czego 2 także w wersjach angielskojęzycznych. Do oceny Habilitantka przedstawiła 33 teksty. Rozumiem, że miały one pokazać szeroki wachlarz aktywności naukowej i społecznej Pani Doktor. Jednak za lepsze rozwiązanie uważam wybór ograniczony do kilkunastu publikacji najlepszych i jednocześnie reprezentatywnych dla najważniejszych kierunków badań i refleksji. Pozwala to również uniknąć prezentacji publikacji słabszych, których w przedstawionych tekstach znalazłam kilka, np. *„Zaradność społeczna, współczesne przejawy i ograniczenia czy Calożyciowe uczenie się*. Treści wielu publikacji powtarzają się, wykorzystywane w różnych mozaikach tematycznych. Habilitantka balansuje blisko granicy autoplagiatu. Postaram się skupić na publikacjach, które zgodnie z przemyślanym wyborem Habilitantki wymieniane są w autoreferacie.

Dr J. Kozielska raportuje również 73 wystąpienia na różnego rodzaju konferencjach i seminariach głównie w Polsce. Wystąpienia na konferencjach związane są z naukową i poradniczą pracą habilitantki. W mojej ocenie aktywność ta jest zbyt szeroka, a tym samym czasochłonna i raczej radziłabym bardziej selektywny wybór konferencji i udział w takich, które w zasadniczy sposób służą aktywności naukowej w polskim i międzynarodowym gronie.

Pani dr J. Kozielska w autoreferacie wyodrębniła 3 obszary swoich zainteresowań naukowych: migracje, niedyrektywne formy wspierania i kształcenie zawodowe. Pierwszy z nich jest chronologicznie najstarszy (już od pracy magisterskiej). Warto tu zwrócić uwagę na kilka prac. W artykule w dwóch wersjach językowych Trudności adaptacyjne polskich emigrantów ekonomicznych w kontekście procesów globalizacyjnych (*Adaptational difficulties of Polish economic emigrants in the context of globalisation processes*) opublikowanym w czasopiśmie „Kultura, Społeczeństwo, Edukacja”, w którym analizowane są trudności adaptacyjne młodych Polaków. Artykuł czyta się z przyjemnością, wolałabym jednak, by rozważania pojęciowe nie dominowały nad prezentacją wyników badania. Brakuje również założeń metodologicznych, co jest poważnym błędem. Z podobnych powodów nie oceniam pozytywnie rozdziału pt. *„Emigracja zarobkowa młodych Polaków jako przejaw zaradności funkcjonowania na transnarodowym rynku pracy”* w monografii pt. *„Zaradność społeczna. Współczesne przejawy i zagrożenia”* pod redakcją Anny Kotlarskiej-Michalskiej i Przemysława Rura. Autorka pisze w autoreferacie, że odkrywa tam „potencjał migracyjnej zaradności”. Wydaje mi się, że przy wszystkich różnicach historyczno-ekonomicznych potencjał taki występował w każdej fali emigracji z Polski. Nie podoba mi się wyrywkowe

potraktowanie danych (o istnieniu których informuje jedynie autoprzypis) zdawkowa analiza i uproszczona interpretacja.

Dowodem na dobre wykorzystanie post doc - grantu „UNIKATowy Absolwent w Londynie i St. Andrews jest rozdział pt. *Polish immigrants in an English educational environment* opublikowanym w monografii: „Świat małego dziecka. Przestrzeń instytucji, cyberprzestrzeń i inne przestrzenie dzieciństwa,” pod redakcją H. Krauze-Sikorskiej, M. Klichowskiego (Wydawnictwo Naukowe UAM). Interesująca jest typologia 4 postaw rodzicielskiego funkcjonowania na emigracji w szczególności w relacji rodzic-nauczyciel-szkoła, szkoda, że znowu brakuje rzetelnego opisu metodologii badania.

Wyróżniłabym także próbę refleksji metodologicznej nad badaniami międzynarodowych migracji w kierunku poszerzenia ich o metody jakościowe. Rozdział *Zastosowanie hermeneutycznej analizy treści w badaniach nad migracjami. Znaczenie doświadczeń migracyjnych młodych polskich emigrantów zarobkowych*, opublikowanym w monografii „Badania biograficzne i narracyjne w perspektywie interdyscyplinarnej”, pod redakcją naukową M. Piorunek (Wydawnictwo Naukowe UAM). Badanie takich źródeł jak fora i blogi internetowe na pewno pozwala na uchwycenie tych elementów kontekstu migracyjnego oraz ich staranną analizę, które badane metodą ilościową mogą być niewystarczające lub przedmiot badań trudny do uchwycenia, np. sfera emocjonalna.

Druga grupa zagadnień i publikacji dotyczy niedyrektywnych formy wspierania, głównie- coachingu. Habilitantka, certyfikowana coach, myślę, że słusznie uważa, że można tę formę włączyć w prace instytucji edukacyjnych w tym doradztwa edukacyjno-zawodowego. Poza tekstami popularno-naukowymi, charakterystycznymi dla tego obszaru refleksji, dr J. Kozielska w autoreferacie wskazuje monografie współredagowane z Agnieszką Skowrońską-Pućką, takie jak:

Spoleczne i jednostkowe konteksty pomocy, wsparcia społecznego i poradnictwa. Przyczynki empiryczne -Praktyka społeczna, (Wydawnictwo Naukowe UAM, 2018) i *W kręgu działań pomocowych i poradniczych*, (Wydawnictwo Naukowe UAM, 2016) oraz *Dziecko-Młodzież –Rodzina. Szkice z teorii i praktyki pomocy psychopedagogicznej i pracy socjalnej*, (Wydawnictwo naukowe UAM, 2013), gdzie do dwóch współredaktorek dołącza prof. Magdalena Piorunek. W pierwszej z nich w rozdziale „Wymiary imigracyjnego wsparcia i poradnictwa” Habilitantka w tonie publicystycznym pisze o możliwych sieciach wsparcia

polskich emigrantów i imigrantów w Polsce. Naukowego charakteru na pewno nie nadają wyrywkowo przedstawione dane procentowe, znowu przywołane autoprzypisem.

Nie przeczę, że w obu pierwszych książkach poruszono problemy, ważne z perspektywy teorii oraz praktyki poradnictwa i wsparcia społecznego. W drugiej z nich w rozdziale *Transnacionalny wymiar poradnictwa i wsparcia społecznego. Kазus Polaków pracujących w krajach Unii Europejskiej* Habilitantka krótko charakteryzuje zjawisko transnacionalizmu w kontekście migracji zarobkowej i poradnictwa, zwłaszcza w okresie poakcesyjnym, by przejść do problemów emigrantów i charakterystyki sieci wsparcia, kończąc wskazaniem obszarów wymagających doradztwa zawodowego.

W trzeciej wymienionej w autoreferacie monografii pod współredakcją nie ma tekstu dr J. Kozielskiej. Jest to obszerna publikacja, jak pisze Habilitantka „stanowi zbiór kilkudziesięciu interdyscyplinarnych tekstów poświęconych problematyce zapotrzebowania na pomoc i wsparcie społeczne oraz egzemplifikacji jej świadczenia. (...) Książka przeznaczona zarówno dla osób poszukujących teoretyczno-badawczych inspiracji, praktyków działających na rzecz pomocy rodzinom lub poszczególnym członkom systemu rodzinnego, a także studentów kierunków humanistyczno-społecznych”.

Jeśli chodzi o wszystkie współredakcje, w autoreferacie brakuje oszacowania pracy Habilitantki, trudno więc mi ocenić jej zaangażowanie w pracę redakcyjną.

Trzeci obszar zainteresowań naukowych Pani dr Joanny Kozielskiej to kształcenie zawodowe. Pracując w Centrum Kształcenia Praktycznego w Gnieźnie Habilitantka zarówno wdrożyła niedyrektywne formy doradztwa, jak i analizowała kształcenie zawodowe, w szczególności: historyczne przemiany; reformy, stan aktualny, ofertę edukacyjną, zwłaszcza w kontekście dynamiki rynku pracy, adresatów i kluczowe problemy tego sektora szkolnictwa.

W Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Gnieźnie, Habilitantka od 2016 kierowała 5 projektami badawczymi finansowanymi ze środków Unii Europejskiej. Jednym z ważnych celów tych projektów badawczych było między innymi zdiagnozowanie potrzeb uczniów szkół zawodowych i gimnazjalnych (a następnie podstawowych) w zakresie kształcenia w zawodzie i doradztwa zawodowego.

Potrzeby uczniów szkół branżowych i poziom przygotowania do rozpoczęcia aktywności zawodowej na rynku pracy to tematy kilku publikacji pogruntowanych (akcentowanych w autoreferacie): rozdział *Uczestnicy systemu szkolnictwa branżowego wobec wyzwań współczesnego rynku pracy. Opinie – oczekiwania – dylematy*; w monografii

„Jednostka, edukacja, organizacja wobec przemian rynku pracy”, pod redakcją M. Piorunek, S.M. Kwiatkowskiego, (Wydawnictwo APS, 2020). W tekście tym, po streszczeniu reform szkolnictwa zawodowego (za Szłoskiem) habilitantka konfrontuje wymagania rynku pracy z poziomem dostępności kompetentnych pracowników, czyli absolwentów szkół branżowych. Trudność w osiągnięciu kompetencji zawodowych wynika także z kondycji samych uczniów (negatywna selekcja).

W drugim tekście *Kształcenie dorosłych w sektorze szkolnictwa zawodowego*; zawartym w monografii „Edukacja dorosłych a planowanie karier zawodowych” pod redakcją E. Solarczyk-Ambrozik, M. Christoph, R. Koniecznej-Woźniak, (Wydawnictwo Naukowe UAM, 2020) Habilitantka negatywnie ocenia kondycję szkolnictwa zawodowego, zwłaszcza wyposażenie pracowni, przedpotopowe szkolne warsztaty brak nauczycieli zawodu. Daleko szkolnictwu zawodowemu do wymogów stawianych przez międzynarodowe agendy określające współczesne standardy kształcenia i kompetencji pracowników.

Kolejna publikacja pt. *Tranzycja ze szkoły uczącej zawodu na rynek pracy w kontekście kompetencji przyszłości i scenariuszy przyszłości rynku pracy*, z monografii: Społeczno-edukacyjny potencjał szkoły, pod redakcją M. Christoph, S. Wawrzyniak, (Wydawnictwo Naukowe UAM, 2020) dotyczy tranzycji ze szkoły zawodowej na rynek pracy. Po krótkiej analizie pojęcia tranzycji w kontekście kilku koncepcji rynku pracy Habilitantka rozważa wyzwania przyszłości w odniesieniu do rynku pracy i kompetencji pracowników, przywołując kilka futurystycznych scenariuszy. W tym kontekście uczniowie szkół branżowych wypadają bardzo blado. Nie wiem dlaczego w tekście z 2020 r. dr J. Kozielska przywołuje badania PISA i Diagnozy Społecznej z 2009 r. przecież są późniejsze dane, dające szerszy wynikający z porównania kolejnych edycji obraz.

Najważniejszą pracą związaną z tym obszarem zainteresowań jest monografia wskazana jako osiągnięcie główne, omówiona na początku recenzji, w której można odnaleźć treści wszystkich powyższych artykułów i kilku innych przedstawionych do oceny tekstów.

Uwagę należy tu również zwrócić na artykuł *Zawodówka (nie) jest ok? Szkoły zawodowe (branżowe) w opiniach uczniów a wybory edukacyjno-zawodowe w odniesieniu do sytuacji na rynku pracy* w czasopiśmie „Kultura Społeczeństwo Edukacja” w dwóch wersjach językowych wykorzystany i rozwinięty później w monografii stanowiącej główne osiągnięcie.

Sumaryczny wskaźnik aktywności publikacyjnej dr J. Kozielskiej po doktoracie, obliczony w oparciu o obliczenia zawarte w Rozporządzeniu z dnia 21 grudnia 2021, wynosi

wedle Jej obliczeń 704 punkty. Nie znam metodologii liczenia, jaką zastosowała Habilitantka zważywszy jednak na dominującą liczbę rozdziałów w dorobku publikacyjnym nie jest on raczej imponujący. Bardziej znacząca w ocenie dorobku naukowego może być liczba cytowań, mogę odnieść się tylko do Google Scholar, gdzie łączna liczba cytowań wynosi 87, wynik oceniam jako średni, indeks Hirsha = 4, czyli dość niski.

Brakuje w bogatym ilościowo dorobku artykułów w dobrych czasopismach zagranicznych, umieszczanie artykułów w dwóch wersjach językowych w tym samym polskim czasopiśmie jest chyba polskim ewenementem.

Projekty badawcze

Projekty badawcze Habilitantka realizowała poza Uniwersytetem, w Gnieźnie.

Kierowała następującymi projektami:

- „Osobowościowe uwarunkowania zachowań przedsiębiorczych. Kазus uczestników projektu Gnieźnieńskie Centrum Przedsiębiorczości” (2011-2013) Gnieźnieńskie Centrum Przedsiębiorczości. Działanie 6.2. Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i samozatrudnienia. POKL..02.01.01-00-. 334/12. Europejski Fundusz Społeczny.

Pani dr J. Kozielska zaprojektowała i przeprowadziła i opracowała badania nad uwarunkowaniami zachowań przedsiębiorczych. Na podstawie uzyskanych wyników przygotowane zostały scenariusze działań wspierających dla uczestników projektu oraz szkolenia z zakresu prowadzenia własnej działalności gospodarczej.

- 4 granty Programu Operacyjnego: Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny, dofinansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego:

- Poprawa jakości edukacji zawodowej w powiecie gnieźnieńskim. (2015-2020) RPWP.09.03.02-30-0002/16

- Poprawa warunków i jakości kształcenia zawodowego w Centrum Kształcenia Praktycznego w Gnieźnie. (2015-2020) 17/RPWP.09.03.02-IZ-00-30-003/16

- Szkolnictwo zawodowe w powiecie gnieźnieńskim - ze szkoły na rynek pracy (2016-2021). RPWP.08.03.01-30-0070/16

Zawodowy sukces – nowa jakość w zawodzie. (2020-2025) RPWP.08.03.01-30-0027/18

- Nowoczesne szkolnictwo w powiecie gnieźnieńskim, (2021-2026) nr RPWP.08.03.01-30-0039/21

Wyniki badań prowadzonych w ramach tych projektów prezentowane były podczas konferencji naukowych i metodycznych, w tym dla nauczycieli oraz posiedzeń powiatowych i

w miejskich komisji oświatowych, były również przedmiotem prac naukowych. W ramach powyższych przedsięwzięć zorganizowałam także kilka lokalnych konferencji dla nauczycieli, doradców zawodowych i przedsiębiorców. Habilitantka opracowała także ekspertyzy dla Starostwa Powiatowego w Gnieźnie, na temat szkolnictwa zawodowego w powiecie (wyposażenie naukowo-techniczne, kadra i jej edukacyjne potrzeby, oferta kształcenia, zainteresowanie tego rodzaju kształceniem, uczniowie i ich edukacyjne potrzeby). Na podstawie tych ekspertyz gnieźnieńskie szkoły w kolejnych projektach otrzymały wielomilionowe wsparcie na wyposażenie szkół kształcących w zawodzie, studia i kursy dla nauczycieli i doradców zawodowych, oraz szkoleń uzupełniających kwalifikacje uczniów szkolnictwa zawodowego jak również zajęcia z zakresu doradztwa zawodowego.

Od 2021 r. Habilitantka jest koordynatorką projektu NCBiR „Uczelnia dla wszystkich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój w Gnieźnieńskiej Szkole Wyższej Milenium - Program likwidacji barier dostępności kształcenia w Gnieźnieńskiej Szkole Wyższej Milenium”, nr projektu: POWR.03.05.00-IP.08-00- DOS/20/ Priorytet III. Szkolnictwo wyższe dla gospodarki i rozwoju, Działanie 3.5 Kompleksowe programy szkół wyższych POWR.03.05.00-00-A062/20.

Przeprowadzone w ramach projektu badania nad funkcjonowaniem studentów z niepełnosprawnościami ww. uczelni pozwoliły opracowanie programu wsparcia dla osób ze specjalnymi potrzebami.

Habilitantka napisała w autoreferacie, że jest szczególnie dumna z pracy w gnieźnieńskich projektach, „jest ona bowiem najlepszym przykładem współdziałania Uniwersytetu ze środowiskiem społeczno-gospodarczym”. Powód do dumy z osiągnięć na pewno jest.

Informacja o odbytych stażach w instytucjach naukowych

W ramach grantu Staff Mobility habilitantka odbyła 2 tygodniowe staże naukowe w Hiszpanii Portugalii i we Włoszech, a jeden jest planowany.:

- 1) Erasmus plus Staff Mobility for Teaching 1-7.06.17- Universidade de Cordoba, Cordoba, Hiszpania
- 2) Erasmus plus Staff Mobility for Teaching 23-28.09.19- Universidade Lusófona, Lisboa, Portugalia

3) Erasmus plus (grant przyznany) termin planowanej realizacji maj 2022-
Zainicjowano współpracę, otrzymano zgodę na wizytę w Sapienza Unversita di Roma
(prof. Guido Benvenuto)

Staże poświęcone były kwerendzie bibliotecznej, prowadzeniu zajęć dydaktycznych ze studentami i doktorantami oraz udziałowi w kongresie *CeiED Teacher Professionality* i seminariach naukowych, w czasie których dyskutowane były projekty badawcze realizowane przez Panią Doktor.

Na wyróżnienie zasługuje udział w POSTdoc UNIKATowy Absolwent POKL.04.01.01-00-019/10-00 UAM: Unikatowy Absolwent = Możliwości. Wzrost potencjału dydaktycznego Uniwersytetu im. A. Mickiewicza poprzez proinnowacyjne kształcenie w języku angielskim, interdyscyplinarność, e-learning, inwestycje w kadry. Działanie 4.1. Wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego uczelni oraz zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy, który pozwolił na 2 wyjazdy do Londynu (1-15.07. 2015) i Saint Andrews (Szkocja- 6-18.01. 2018). Habilitantka w ramach projektu przeprowadziła badania, przedstawione w wymienianym już artykule *Polish immigrants in an English educational environment*), oraz na zaproszenie grup polonijnych, między innymi **Szkockiego Towarzystwa Polonijnego i Polish Psychologist and Educational Association/** Polskiego Stowarzyszenia Edukacyjno-Psychologicznego (Londyn) poprowadziła zajęcia o tematyce transnarodowego wsparcia i poradnictwa dla Polaków zainteresowanych powrotem do kraju.

Praca w redakcjach czasopism

- Członek zespołu recenzenckiego w International Journal for Educational and Vocational Guidance. Zrecenzowane teksty:
 - a) Youth and (...) IJVO-D-21-00015
 - b) The influence (...) IJVO-21-00166
 - c) The Research (...) IJVO-22-00005

Promotorstwo pomocnicze

Habilitantka była promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim mgr Anety Baranowskiej pod tytułem *Biograficzny wymiar migracji. Pomoc i wsparcie społeczne imigrantów w Polsce*. (Promotor: prof. dr hab. M. Piorunek; Recenzenci: prof. dr hab. W. Danilewicz, prof. dr hab. D. Lalak). Praca została obroniona w 2017 roku

POZOSTAŁA AKTYWNOŚĆ AKADEMICKA

Projekty dydaktyczne

Pani dr J. Kozielska była koordynatorką w projekcie „Kontynuacja kariery”- (2014 - 2015) kompleksowy program outplacementu dla pracowników oświaty subregionu pilskiego, zwolnionych lub zagrożonych zwolnieniem z pracy Nr POKL.08.01.02.20-027/14

Opracowała (razem z prof. dr hab. M. Piorunek) program studiów podyplomowych - Pomoc psychologiczno-pedagogiczna i poradnictwo oraz została ich współkierownikiem (razem z prof. M. Piorunek).

Habilitantka brała również udział Akademia Świadomego Rodzica UAMek. (2018-2020) Programy Ramowe UE, Program Operacyjny: Wiedza Edukacja Rozwój, Nr projektu: POWR.03.01.00-00-U102/17. Tytuł projektu: UAMek - Przestrzeń dziecięcych doświadczeń. Przygotowała program i przeprowadziła zajęcia dla rodziców pod tytułem: Mam tę moc! Niedyrektywne formy wspierania rozwoju osobistego.

Do projektów z ważnym komponentem dydaktycznym należy także włączyć 4 wymienione już projekty gnieźnieńskie. Habilitantka stworzyła autorki program zajęć z zakresu doradztwa edukacyjno-zawodowego, wykorzystujący niedyrektywne metody pracy poradniczej, opracowała materiały dydaktyczne oraz przeprowadziła zajęcia z zakresu doradztwa edukacyjno- zawodowego (indywidualne i grupowe) dla uczestników projektu. Przeszkoliła także doradców zawodowych, by umożliwić im wykorzystywanie elementów coachingu w pracy z uczniem.

Praca organizacyjna na rzecz UAM

Pani dr Joanna Kozielska pełni także wiele funkcji na Wydziale Studiów Edukacyjnych i Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, między innymi:

- koordynatorki WSE ds. International Coaching Week – przy współpracy z International Coaching Federation,
- członkini Rady Wydziału Studiów Edukacyjnych (kadencja 2016-2019),
- członek Rady Dyscypliny Naukowej Pedagogika (kadencja 2020-2024),
- pełnomocniczki Dziekana WSE ds. Współpracy z Gospodarką i Pracodawcami (od 2016 r.- nadal), wiąże się to z organizacją wielu wydarzeń, typu konferencje, festiwale itp.
- opiekunki studenckich praktyk zawodowych (2013-nadal) - dla specjalności: Poradnictwo i pomoc psychopedagogiczna i Profilaktyka i interwencja kryzysowa – w ramach tych specjalności (II stopień studiów) pełnię także funkcje: koordynatorki merytorycznej ds.

programu studiów, koordynatorki do spraw różnic programowych, koordynatorki ds. ekwiwalentu Erasmus plus, koordynatorki ds. obciążeń zakładu.

- członkini komisji uznawalności wykształcenia doktorantów UAM (2016-2019)
- członkini zespołu ds. interwencji kryzysowej- świadczącego pomoc psychologiczno-pedagogiczną i doradztwo edukacyjno - zawodowe studentom i studentkom WSE UAM (2016-nadal);
- członkini komitetu organizacyjnego wielu konferencji naukowych

Za swoją działalność naukową, organizacyjną i dydaktyczną habilitantka była wielokrotnie honorowana nagrodami Rektora UAM i Dziekana WSE UAM.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę wymagania określone w art. 219 ust. 1 i 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późn. zm.) z przekonaniem rekomenduję Radzie Naukowej Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych Pani dr Joannie Kozielskiej.

Według mojej oceny dr J. Kozielska spełniła w wystarczającym stopniu wszystkie ustawowe wymagania. Jej dorobek publikacyjny i aktywność naukowa w Uniwersytecie i poza nim wnosi ważny wkład w rozwój dyscypliny pedagogika. Za szczególnie cenne uważam badania nad szkolnictwem zawodowym, które wymaga systematycznego monitorowania empirycznego i formułowania wniosków dotyczących zmian w tym zakresie.

Licząc na zrozumienie chciałabym przekazać kilka uwag, które w mojej ocenie mogą przydać się Pani Doktor w dalszej pracy naukowej. Pierwsza ma związek z liczbą publikacji, chyba lepiej publikować trochę mniej, za to znaczących tekstów, zwłaszcza w dobrych czasopismach naukowych, dających szansę na rozpoznawalność w międzynarodowym świecie nauki. Druga uwaga dotyczy licznego crossowego powtarzania treści w wielu publikacjach jednego autora. Trzeba zerwać z tą metodą mnożenia publikacji, na pewno nie przystoi to doktorowi habilitowanemu. Nie warto również publikować przyczynkarskich tekstów w pracach zbiorowych, także nie przynoszą naukowej chwały w ambitnych środowiskach. Należy też unikać publikowania przede wszystkim w czasopismach własnej uczelni. Ostatnia uwaga dotyczy odwoływania się do danych empirycznych, kiedy jakieś dane

analizujemy, przedstawiamy graficznie, wyciągamy wnioski, nie wystarczy przypis,
potrzebne są podstawowe informacje o metodologii badania.

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to be 'AWR' followed by a long horizontal flourish.